

Duhovna misel - 19. avg. 2018

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119,105)

20. nedelja med letom. Evharistijo nam je Jezus zapustil z zelo določenim namenom, da bomo mi lahko *postali z Njim eno*, saj pravi: »**Jé moje meso in pije moja kri, ostane v meni in jaz v njem**«. Taka evharistija je Jezus v nas in mi v Jezusu. *Občestvo je priličenje*. Ko ga uživamo, postajamo kot On. To pa zahteva naš 'da', našo privolitev k veri. Pri evharistiji slišimo sledeč ugovor: »Čemu le služi maša? V čem grem, ko se mi gre, saj v samoti lažje molim.« Toda evharistija ni zasebna molitev ali lepa duhovna izkušnja. Ni le preprosto spominjanje tega, kar je Jezus storil med zadnjo večerjo.

Evharistija je Jezus sam, ki se ves daje za nas. Hraniti se z Njim in Njem med evharističnim obhajilom, če to storimo z vero, preoblikuje življenje, ga preoblikuje v dar Bogu in dar bratom. Hraniti se s tem življenja' pomeni, vstopiti v skladnost z Jezusovim srcem, prevzeti izbire, njegove misli, njegovo obnašanje. Pomeni vstopiti v dinamiko ljubezni ter postati oseba miru, odpuščanja, sprave in solidarne pozornosti drugimi. Isto je namreč delal Jezus (papež Frančišek, 16. 8. 2015).

21. nedelja med letom. Peter izpove v imenu apostolov svoj vere: »Gospod, h komu naj gremo? Besede večnega življenja in pravi 'kam naj gremo?', temveč 'h komu naj gremo?'. Temeljni problem je, da zapustijo začeto delo, temveč 'h komu naj gredo'. Zvestoba vprašanje zvestobe osebi, s katero smo povezani v hoji po isti poti. Je Jezus. Vse to, kar imamo na svetu, ne more nasititi naše lakote po neskončnosti. Potrebujemo Jezusa, biti z Njim, hraniti se pri njegovi besedami večnega življenja! Verovati v Jezusa, pomeni ga v središče, za smisel svojega življenja. Kristus ni nek dodaten element, 'živi kruh', nepogrešljiva hrana. Če smo vezani nanj z resničnim občutkom vere in ljubezni, to pomeni, da smo popolnoma svobodni, vedno na voljo. Vsak od nas se lahko vpraša: Kdo je Jezus zame? Je ime? Je ideja?

